

حکومتی که از بستگان قربانی قاتل می‌سازد - در حاشیه‌ی قصاص بهنود شجاعی -

فرخ معانی

بهنود شجاعی پس از پنج بار پای چوبه دار رفتن، بلاخره بار ششم حلق آویز شد. بهنود را برای قتل غیر عمد که در سن ۱۷ سالگی در یک منازعه خیابانی مرتکب شده بود، بعد از چهار سال انتظار به دار آویختند تا «موجبات رضایت خدا و خانواده مقتول را فراهم آورند!» در مخالفت با این اعدام دلخراش ده‌ها نفر در تلاش بودند تا شاید رضایت خانواده مقتول را جلب کرده و نگذارند جوانی دیگر به سرنوشت اولی دچار گردد. صدها نفر جلوی درب زندان جمع آمدند، خواهش کردند، التماس کردند، شعار دادند و هر آنچه از دستهای ناتوانشان در مقابل قانون عصر جهالت بر می‌آمد کردند و اما حاصلی نداشت. سرانجام بهنود به دست مادر مقتول اعدام شد. رژیم اسلامی ایران با منتصب و اجرای قوانین متعلق به زمان توحش و بربریت، جامعه را به قهقرا برده و از هر انسانی بطور بالقوه قاتلی ساخته است. در آستانه هزاره سوم که اکثریت قریب به اتفاق دولت‌ها و ملت‌ها حکم اعدام را برای همیشه از دفاتر ثبت قوانین پاک کرده‌اند و در تلاشند نقایص و کمبودهای قوانین جزائی خود را رفع کرده و آنرا هر چه بیشتر مدنی و بدور از حس انتقامجویی دربیآورند، وجود رژیم متوحش با قوانینی پوسیده و کهنه در ایران باعث گردیده حس انتقامجویی تقویت گردد، تا جائیکه مادری حاضر است جگر گوشه مادری دیگر را با دست خود بقتل برساند. نتیجه ۳۰ سال حکومت فاشیستی در ایران اشاعه حس انتقامجویی (قصاص) به هر شکل و قیمتی است، اشاعه سنگدلی، بی‌رحمی و قصاوت است که یک نمونه آن اعدام بهنود بود.

اجرای قانون قصاص که متعلق به مکان و دوران بخصوصی است بحال مردم مضر و اما برای نظام جمهوری اسلامی سودمند است. به موجب این قانون افراد درجه اول خانواده مقتول مانند پدر، مادر، خواهر و برادر می‌توانند فرد خاطی را بمجازات تعیین شده از طرف شرع و یا حکومت برسانند. خانواده مقتول دانسته یا ندانسته با به اجرا درآوردن حکم مانند این مادر خود به قاتل تبدیل می‌شوند و احتمالاً تا آخر عمر عذاب کشتن یک فرد را به دوش خواهند کشید. ظاهراً و به خیال خود قصاص کرده و قاتلی را می‌کشند، غافل از اینکه در همان لحظه قاتل دیگری را به جامعه اضافه می‌کنند.

رژیم با اجرای قانون قصاص برنده اصلی ماجرا است. از طرفی روحیه خشونت، انتقامجویی، سنگدلی را در جامعه اشاعه داده و روح و روان مردم را با چهره خشن حکومت سازگار می‌سازد، و از طرف دیگر بذر نفاق و دشمنی را در میان مردم می‌پاشد تا مانع از یکپارچگی مردم در مقابل خویش گردد. با نمایش اعدام در اماکن عمومی، اجرای تراژدی شلاق زدن در خیابانها، اعدام افراد در حضور خانواده‌ها و بدست افراد عادی جامعه و نه جلادان حرفه‌ای، همه و همه در خدمت سیاست تحمیق و تحقیر و سرکوب مردم است. این رژیم فرهنگ کشتن و اعدام را به ارمغان آورد و ۳۰ سال است تلاش دارد مردم ایران را از کوچک تا بزرگ از پیر تا جوان با این فرهنگ دمساز سازد. مردم نباید بگذارند رژیم فرهنگ کشتن را به فرهنگی عمومی تبدیل کند. اینها می‌خواهند به اسم خدا و دین مردم را به قاتل همدیگر تبدیل کنند، تا از این طریق قتلهای که خود مرتکب می‌شوند را عادی جلوه دهند. این رژیم و مکتبش می‌خواهند مردم را در حصار جامعه‌ای متوحش نگه‌دارند تا توحش خود را پنهان کنند. این قوانین را به هر نامی و مکتبی که هستند را باید به تاریخ سپرد. دستاورد جامعه بشری در همه زمینه‌ها و من جمله در زمینه حقوق جزائی آنقدر پیش رفته است که هیچ انسانی نیاز به قوانین ۱۴۰۰ سال پیش برای اداره امور جامعه‌اش نداشته باشد.

کلام آخر: رژیم در حالی که هزاران انسان شریف را تنها و تنها به خاطر اعتقاداتشان بدون توجه به خواست و اراده مردم به قتل می‌رساند، کشتن انسانهای عادی جامعه را به دست مردم می‌دهد، تا هم توجه افکار عمومی را - در این شرایط که زیر ضرب شدید داخل و خارج قرار دارد، از خود منحرف سازد و هم القاء کند که این مردمند خواهان کشتن و اجرای احکام الهی وی هستند. حکومت اسلامی تلاش می‌کند با انتقال این اعمال خشونت قرون وسطایی از خود به بستگان قربانیان بهانه‌ای دست مخالفان برای یورش به آن را ندهد، غافل از اینکه مسؤولیت مستقیم آن به خود حکومت و بنیانهای ایدئولوژی ارتجاعی و بربرمنشانه‌ی آن برمی‌گردد. و بلاخره باید یقین داشت که اشاعه‌ی این فرهنگ دامان خود رژیمیان را می‌گیرد و دیر یا زود آنها نیز قربانیان همین حد و قصاص و مجازات اسلامی خود می‌شوند. آنگاه است که شاهد انتقام‌جویی مردم داغ‌دیده از رژیم قرون وسطایی و متوحش اسلامی ایران خواهیم شد. اما دست کم پس از آن باید قانون مجازات اسلامی را به زباله‌دان تاریخ انداخت و تنها به عنوان لکه‌ای سیاه از تاریخ "ایران اسلامی" از آن یاد نمود. درسی که باید گرفت دور نگه‌داشتن دین از حکومت و سیاست و بنیاد یک حکومت سکولار و لائیک است.

اکتبر ۲۰۰۹